

Haber-Yorum

İşgalcinin Nazarında, Toprak Sahipleri Üzerinde Kaldıkları Sürece Toprağın Ele Geçirilmesi Tamamlanmış Olmaz

Haber:

Netanyahu: Gazze'nin %60'ını kontrol ediyoruz... Katz ise Filistinlileri Gazze Şeridi'nden çıkarma planlarını açıkladı (El Cezire Net)

Yorum:

Bugün yaşananlar, Gazze için arzulanan projenin doğasının açık bir ilandır. İşgal, Gazze Şeridi'nde daha fazla toprak üzerinde kontrol kurmaktan bahsederken, aynı zamanda halkını oradan çıkarmaya yönelik planlardan da söz etmektedir; dolayısıyla meselenin, toprak üzerinde kontrol sağlamak için stratejik bir plan olduğunu anlamamız gerekmektedir.

Tüm bu kan ve yıkıma rağmen, hâlâ Filistinliden topraklarından ayrılmasını ve onu gasp edenlere bırakmasını mı istiyor? Sanki sorun işgal, abluka, katliam ya da evlerin ve hastanelerin yıkılması değil de, bizzat toprağın asıl sahiplerinin varlığını gibi!

İnsan bombardıman, açlık ve korku altında evini terk etmeye mecbur bırakıldığında ve sahip olduğu her şey yok edildikten sonra kendisine, başka bir yerde başka bir gelecek aramalı denildiğinde ve önündeki tüm ufuklar kapatılarak gitmek hayatta kalmanın tek yolu haline getirilip, sonra da onun kendisinin ayrılmayı seçtiği söyleniyorsa bu, gerçeği çarpıtmaktır.

1948'de evinin anahtarını yanına alanlardan, bugün sürgünde doğanlara kadar herkes bu sözleri, geçmişe uzanan bir anıyla dinliyor; yani geri dönme umuduyla kapılarını kapatan evlerin, yokluğunun uzun sürmeyeceğini zannederek halkının çıktığı köylerin ve onlarla birlikte ev sahiplerinin taşıdığı anahtarların anısıyla dinliyor; çünkü hiç kimse bu sığınma yolculuğunun sürgünde geçen koskoca bir ömre dönüşeceğini hayal bile edemezdi. Nitekim 1948 Nekbe'sinde de 700 binden fazla Filistinli tehcir edilmiş veya evinden ayrılmak zorunda bırakılmıştı. Güvenilir tahminler bu sayının 726 bin civarında olduğuna işaret ederken, BM Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı (UNRWA) faaliyetlerine başladığında yaklaşık 750 bin Filistinli mültecinin ihtiyaçlarıyla ilgileniyordu ve hikâye 1948 yılında sona ermemiştir. Zira 1967 yılında Filistin halkı yeni bir sürgün dalgasına tanık olmuştur; nitekim tahminler, yaklaşık 300 bin Filistinlinin, Batı Şeria ve Gazze Şeridi'ndeki evlerini terk ederek başka bölgelere ya da ülke sınırları dışına gitmek zorunda kaldığına işaret etmektedir.

En acı olan ise, bunların yaklaşık 120 bininin, aslında 1948 yılında yerlerinden edilmiş Filistinlilerin olmalarıydı. O zamandan beri işgal, sürgün dalgalarını hiç durdurmamıştır; zira 1967'den sonra da, evlerin yıkılması, tahliye, toprakların müsadere edilmesi, ikametlerinin iptal edilmesi, yerleşim yerlerinin kurulması ve Filistinlileri evlerini, topraklarını veya yerleşim yerlerini kaybetmeye zorlayan diğer politikalar gibi başka türden tecrit ve yerinden

edilme süreçleri devam etmiştir. Bu nedenle bugün bir Filistinli, kendisine “Gazze’den çık” diyen birini duyduğunda, bütün bir tarihin yankısını işittiği gibi bir gün yakında geri döneceğiz diyen, ama bir daha geri dönmeyen dedesinin sesini de işitmektedir!

Gazze, ilk evlerinden koparılan birçok kişinin sığındığı bir yerdir. Şimdi ise onlardan bir kez daha oradan ayrılmaları istenmektedir. Peki Nereye? Ve ne zamana kadar?

Filistin iki tarafın üzerinde rekabet ettiği bir toprak parçası olmadı gibi Gazze de, halkı boşaltılıp yeniden yatırıma açılacak bir gayrimenkul değildir; ayrıca üzerinde yaşayan, evlatlarını toprağına gömen ve kendilerine dayatılan tüm ölüm ve yıkıma rağmen ona sımsıkı sarılan asıl sahipleri hakkında konuşmadan önce, ekonomik veya turistik geleceği üzerine konuşulabilecek bir arazi hiç değildir. Sorun, Filistinlilerin Gazze’deki varlığında değildir, aksine sorun, Filistinlilerin nerede, nasıl yaşayacaklarını, ne zaman kalacaklarını ve ne zaman ayrılacaklarını belirlemek isteyen işgalin varlığındadır!

Öyleyse mesele, açıklandığı gibi hiçbir zaman ateşkes, yeniden inşa ya da insani koşulların iyileştirilmesi olmamıştır; aksine mesele, toprakların ele geçirilmesi ve sakinlerinin yerinden edilmesi olmuştur; sanki buranın geleceği hakkında karar verenler, üzerinde yaşayan, direnip ayrılmayı reddedenler değil de, burayı yok edenlermiş gibi!

En ilginç olan ise herkesin şu soruya odaklanmasıdır; Filistinliler nereye gidecek? Oysa asıl soru şu olmalıdır: Neden gitmeleri gerekiyor ki?!

Neden saldırgandan saldırmayı durdurması istenmiyor da, kurbanın başka bir yer araması isteniyor? Neden Filistinlilerin kendi topraklarında kalması bir sorun haline gelirken, işgal ise sorunun kaynağı olarak görülmüyor? Peki neden Müslüman ülkelerinden, bu halkı yerinden edilmekten koruyacak araçlar aramaları yerine, bütün bir halkı barındıracak yerler aramaları isteniyor?

Bugün Gazze’nin, halkının boşaltılmasına değil, aksine ona yapılan saldırının sona erdirilmesine ihtiyacı vardır. Yeni kamplara ya da yeni ülkelere ihtiyacı yoktur; aksine topraklarını ve halkını koruma, onurunu muhafaza etme ve işgali kökünden söküp atma gücünü yeniden kazanmış bir ümmete ihtiyacı vardır; bunun dışındaki her şey, kağıt üzerindeki çözümlerden başka bir şey değildir.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتْ صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصُلُواتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ** “Onlar, başka değil, sırf «Rabbimiz Allah’tır» dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah, bir kısım insanları (kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah’ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Şüphesiz ki Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” [Hac 40]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Menal Ümmü Ubeyde